

Sygn. akt II CSK 723/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa "P. [...] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - [...]"
spółki komandytowo - akcyjnej w S.

przeciwko M. L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 23 maja 2013 r., sygn. akt X Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 23 maja 2013 r., wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłankach z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację juredyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka. (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącego zagadnienie pozbawione jest cech, kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu. Zarówno treść sformułowanych w jego ramach pytań jak i stanowiąca rozwinięcie przedstawionego zagadnienia argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazują, że w istocie prowadzić ma ono do uzyskania odpowiedzi, co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie wyjaśnienie abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście

uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęciu wniesionej skargi do rozpoznania, na tle motywów zaskarżonego postanowienia i podstaw wniesionej skargi, nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.